

Suprema dovadă a iubirii de Tată

Lucica Boltasu

Iar plouă tăceri peste sufletul meu,
În bezna profundă doar cerul străluce,
Te caut printre aștrii bătrâni, Domnul meu
Și gândul departe, departe mă duce.
Mi-e dor să Te văd, să Te-ascult ca atunci
Când lumii spuneai despre har și iertare
În Templu, pe mare, prin sate sau lunci,
Pe urme să-Ți calc, să îmi dai vindecare.

E-atâta-ntuneric în jur și în noi,
În focul iubirii ne leagă Preasfinte,
Să mergem pe cale, nu singuri ci-n doi
Iar Tu să ne fii un imbold spre-nainte.
Aș vrea să pășești iar pe uliți Isus,
Iar eu să Te văd, să ating a Ta haină,
Cu lacrimi în ochi să Ți spun ce nu-i spus,
Iar Tu Domnul meu, să mă vindeci în taină.

E rece și totul în jur e-adormit,
Doar foșnet de codru se-aude în zare,
În liniștea-adâncă mă simt ocrotit,
Căci Tu ești cu mine și-mi dai alinare.
Aud o șoptire, e susurul blând
Ce-n duhu-mi vorbește cu-atâta iubire,
Tu Doamne mi-ești totul, ești faptă și gând,
Ești ruga ce-o-nalță când implor izbăvire.

Când plouă tăceri peste sufletul meu
Și-n bezna profundă doar cerul străluce,
Te caut printre aștrii bătrâni, Domnul meu
Și gândul departe, departe mă duce.
Isuse Te văd cum cobori pe un nor
În lumea aceasta de chin și durere,
Cutremură duhul de-un tainic fior
Ce-mi umple ființa de har și putere.

E rece și totul în jur e-adormit,
Doar foșnet de codru se-aude în zare,
În liniștea-adâncă mă simt ocrotit,
Căci Tu ești cu mine și-mi dai alinare.
Și stau consternat și privesc spre zenit
Suprema dovadă a iubirii de Tată,
Maranata rostesc, Doamne bine-ai venit!

De Tine nu vreau să mă despart vreodată!

22/03/17, Barcelona -Lucica Boltasu